

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. maja 2014. god.
Br.ref.:RK 575/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI78/13

Podnosilac

Roland Bartetzko

**Ocena ustavnosti rešenja Veća za uslovni otpust MD/CRP-BR. 474/12 od
29. decembra 2012. god., i Administrativnog uputstva 2009/1
Ministarstva pravde**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Roland Bartetzko, nemački državljanin (u daljem tekstu: podnosilac). On služi kaznu u zatvoru Dubrava blizu Istoka, Kosovo.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku MD/CRP-BR. 474/12 Veća za uslovni otpust Ministarstva pravde Republike Kosovo (u daljem tekstu: Veće za uslovni otpust) od 29. decembra 2012. god., koja mu je uručena 4. marta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke koja je navodno neustavna, jer je podneta bez saglasnosti podnosioca zahteva.
4. Pored toga, podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti Administrativnog uputstva 2009/1 Ministarstva pravde.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47.2 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 3. jula 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 20. jula 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI78/13, imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI78/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama - Hajrizi.
8. Dana 11. septembra 2013. god., Veće za uslovni otpust je obavešteno o zahtevu.
9. Dana 20. januara 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje ovog Suda je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 12. novembra 2002. god., Vrhovni sud Kosova (S.C. Ap.br. 181-2002) je proglasio da je podnosilac zahteva kriv za krivično delo terorizam iz člana 125 u vezi sa članom 139 stav 2 Krivičnog zakona Jugoslavije. Sud je takođe izmenio njegovu kaznu na 20 godina zatvora, uključujući vreme provedeno u sudskom pritvoru od 20. aprila 2001. god.
11. Dana 25. novembra 2011. god., podnosilac zahteva je obavešten da od 20. aprila 2011. god., ima pravo na mogući „uslovno otpust“ iz zatvora.
12. Dana 25. novembra 2011. god., podnosilac je podneo svoj zahtev za „uslovni otpust“.

13. Dana 28. decembra 2011. god., Veće za uslovni otpust (odluka PLK. br .224/11) je odbilo zahtev za uslovni otpust podnet od strane podnosioca. Štaviše, u odluci je navedeno *“Zahtev će se ponovo razmotriti nakon godinu (1) dana”*.
14. Podnosilac zahteva nije podneo novi zahtev za „uslovni otpust“.
15. Dana 29. decembra 2012. god., Veće za uslovni otpust (odluka MD/PLK. BR. 474/12) je prema službenoj dužnosti odbilo zahtev za uslovni otpust. Štaviše, u odluci se navodi *“Zahtev će se ponovo razmatrati nakon devet (9) meseci”*.
16. Dana 8. marta 2013. god., podnosilac zahteva je tražio objašnjenje od Veća za uslovni otpust u vezi sa postupkom razmatranja uslovnog otpusta u njegovom slučaju.
17. Dana 15 marta 2013. god., Veće za uslovni otpust (ref. br. 34) je odgovorilo podnosiocu zahteva navodeći sledeće: *“prema zakonu na snazi, Veće ima potpun autoritet da odredi datume razmatranja zahteva. U rešenju Veća od 28. decembra 2011. god., ponovno razmatranje zahteva za istog određeno je da bude godinu dana nakon donošenja rešenja (u prilogu rešenje). Na osnovu ovog rešenja, korektivna institucija je upućena da podnese lični dosije g. Bartetzko i obnovljen izveštaj shodno proceduralnim pravilima (naredbe VUO/2009/1 koje regulišu rad Veća za uslovni otpust, član 15 i 32, stav 2, 3, i 4)”*.
18. Pored toga, Veće za uslovni otpust je u svom odgovoru navelo *“postupak uslovnog otpusta i osnov zahteva uvek se zasnivaju na korektivnim izveštajima i prema ovoj definiciji vredi i ranija izjava osuđenog (od 25.11.2011. god.) tako da nije obavezno da se u svakom periodu ponovnog razmatranja formulišu novi zahtevi sa istim navodima, jer se prema zakonu ponovno razmatranje vrši na automatski način i svakako da ste svesni da se u ovom slučaju radi o ponovnom razmatranju, a ne ponovnom apliciranju.”*

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva tvrdi da je zahtev za „uslovni otpust“ neustavan i mora biti poništen, jer je bio podnet bez njegove saglasnosti. Podnosilac zahteva tvrdi da negde u oktobru 2012. godine, dok je bio na lečenju u Univerzitetskom Kliničkom Centru Kosova, socijalni radnik iz Dubrave tražio je od podnosioca zahteva da potpiše dokument u kome je navedeno *“obaveštavamo vas da imate pravo na razmatranje za uslovni otpust”* i da je socijalni radnik izjavio da ako želi i kad želi podnosilac zahteva može podneti svoj zahtev kod dotičnog službenika u zatvoru Dubrava.
20. Podnosilac zahteva tvrdi da u to vreme nije želeo da podnese svoj zahtev, a 4. marta 2013. god., korektivni službenik je uručio podnosiocu zahteva odluku MD/PLK. BR. 474/12 od 29. decembra 2012. god., koja je dostavljena faksom zatvoru Dubrava 9. februara 2013. god.
21. Štaviše, podnosilac zahteva traži da *“zbog značaja i javnog interesa, Ustavni sud, po službenoj dužnosti, oceni ustavnost članova 16 i 34 Administrativnog uputstva 2009/1 Ministarstva pravde.”*

Prihvatljivost zahteva

22. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
23. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 (1) c) Poslovníka koje predviđa “*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*”
24. U tom smislu, Ustavni sud bi želeo da podseti da prema Ustavu, nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane Veća za uslovni otpust, osim u meri u kojoj one mogu povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnosti). Dakle, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane javnih organa.
25. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepeo tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaz da su njegova osnovna prava i slobode bile povređene od strane Veća za uslovni otpust. Sud primećuje da se u odluci PLK. br. 224/11 od 28. decembra 2011. god., Veća za uslovni otpust izričito pomenulo da će se slučaj podnosioca zahteva razmotriti nakon godinu dana kao što je i razmotren 29. decembra 2012. god. Dakle, Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na neki način bili nepravični ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
26. U ovom slučaju, podnosilac zahteva, takođe, traži “*Ocenu ustavnosti Administrativnog uputstva 2009/1 Ministarstva pravde Republike Kosovo*”. Ustav u članu 113 jasno definiše ko može da traži apstraktnu ocenu propisa vlade.
27. Ovakav zahtev je apstraktno osporavanje gore navedenog Uputstva i zakona. Ako je ovo namera podnosioca zahteva kao pojedinca, on se ne može smatrati ovlašćenom strankom da traži takvu ocenu od strane Suda.
28. Članovi 113.2, 113.6 i 113.8 Ustava izričito propisuju koje su ovlašćene stranke koje mogu da se obrate Sudu u vezi sa apstraktnom ocenom ustavnosti administrativnih uputstava.
29. Sud primećuje da podnosiocu zahteva u ovom slučaju nedostaje “položaj” ili autoritet u Sudu, jer podnosilac zahteva nije ispunio proceduralne uslove iz člana 113.1 Ustava. Štaviše, ustavno–pravni sistem Kosova ne dozvoljava mogućnosti na osnovu teorije “*actio popularis*” bilo kom pojedincu koji želi da zaštiti javni interes i ustavni poredak, da se obrati Ustavnom sudu u vezi sa takvom povredom, čak i kada on/ona nema status žrtve.
30. Kao rezime, podnosilac zahteva nije pokazao kako su njegova prava garantovana Ustavom bila povređena. Sama izjava da je Ustav bio povređen, ne

može se smatrati kao ustavna žalba. Dakle, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan i stoga, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilom 36 (1) c) i 55 (5) Poslovnika, dana 20. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Da dostavi odluku stranama i objavi u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani